

РЕШЕНИЕ

№ 368

гр. Перник, 10.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВАЙЛО ХР. РОДОПСКИ

при участието на секретаря ИВА Н. ЦВЕТКОВА
като разгледа докладваното от ИВАЙЛО ХР. РОДОПСКИ Гражданско дело
№ 20231700100208 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба с вх.№ 1862 / 27.03.2023 година, (п.к. от 24.03.2023 г.), депозирана от Й. К. Д., ЕГН *****, **, чрез адвокат Н. Н. Д., съдебен адрес: *** срещу „ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, ЕИК 030269049, гр.София, бул.,„Княз Александър Дондуков“ № 68, с искане ответникът да бъде осъден да заплати на ищцата сумата в общ размер на 87064,00 лева, от които: 80000,00 (осемдесет хиляди) лева - представляваща обезщетение за неимуществени вреди и сумата от 7064,00 (седем хиляди шестдесет и четири) лева - представляваща обезщетение за имуществени вреди – извършени разходи за операции, болничен престой, медицински консумативи и медицински прегледи, във връзка с реализирано на *** ПТП в ***, на ул. „****“, ведно със законната лихва върху посочените суми, считано от датата на уведомяване с извънсъдебната претенция - 23.01.2023 г. до окончателното им изплащане

Претендират се и направените по делото разноски и заплащане на адвокатско възнаграждение на осн. чл.38, ал.2 от ЗА за предоставена на осн. чл.38, ал.1, т.2 от ЗА безплатна адвокатска помощ за процесуално представителство по делото от адвокат Н. Н. Д., с включен ДДС, тъй като последният представя доказателства за такава регистрация.

С исковата молба се твърди, че на ***дина в ***, на ул. „****“, на кръстовището с „****“, поради движение с несъобразена скорост, лек

автомобил марка „Рено“, модел „Меган“ с рег. № ***, управляван от Д. К. Л., ЕГН ***** самокатастрофирал, излизайки от пътното платно и реализирал ПТП в крайпътно дърво. Твърди, че ПТП е настъпило изцяло по вина на водача на лекия автомобил – Д. Л.. За настъпилото пътно транспортното произшествие било образувано ДП № 468/22 г., по описа на Второ РУ на МВР- Перник, както и пр. пр. № 3750/2022 г., по описа на Районна прокуратура – гр.Перник, по което разследването и към настоящият момент продължавало. На водача на автомобила бил съставен АУАН *** от ***

В резултат на инцидента, ищцата, като пътничка в лек автомобил марка „Рено“, модел „Меган“ с рег. № *** е получила телесни повреди, изразяващи се в: счупване на горния край на тибията (голям пищял), закрито и открита рана по окосмената част на главата. Пострадалата по спешност била закарана в МБАЛ *** с основна диагноза закрито счупване на тялото (диафиза) на тибията. Установено било наличие на разкъсно контузна рана в областта на фронталната кост със „С“ образна форма и размери около 6 см. Палпаторна болезненост в шийна и гръдна област и лява колянна става. От направено изследване - рентгенография на дясна колянна става (фас и профил) се установила фрактура на дясна тибия в проксимален край. На *** г. по желание на пострадалата, същата била транспортирана със специализиран транспорт в УМБАЛСМ *** по повод травма на главата и ляв крак след ПТП, където я приемат за лечение. Съгласно Епикриза ИЗ № *** от отделение по ортопедия и травматология на УМБАЛСМ *** са били необходими оперативни процедури с голям обем и сложност на таза и долния крайник. Отразеното обективно състояние е било - болка, оток и ограничен обем на движение в областта на ляво коляно. Налице била трансверзална фрактурна линия, ангажираща проксималната метадиафиза на тибията, също така имало данни за фрактура на тибиялното плато на лявото коляно тип „Schatzker VI“. От проведената консултация била установена открита рана по окосмената част на глава. Пострадалата изпитвала болка и имала ограничена подвижност в ляв долен крайник. Била оперирана в клиника по ортопедия и травматология на УМБАЛСМ ***. Извършена била репозиция за фрактурата и фиксация със заключваща плака и винтове. Извършена била и фиксация на фрактурата със заключваща плака и винтове. Направени били контролни рентгенографски снимки, лаваж, дренаж и стерилна превръзка. Проведена била обезболяваща терапия с дексофен, венозни вливания, антибиотична терапия, антикоагулантна профилактика. Оперативната рана е била със зачервени отточни ръбове и съпурация.

От издадена Епикриза ИЗ № *** от отделение по ортопедия и травматология на УМБАЛСМ ***, съответно КП *** е видно, че на пострадалата било необходимо хирургично лечение при животозастрашаващи инфекции на меките и костни тъкани. Отразеното обективно състояние е било с болка и ограничен обем на движение в областта на ляво коляно. Рана със зачервени ръбове оточно и с гноевидна секречия.

С исковата молба се сочи, че от оперативен протокол № *** от *** се установява, че ищцата била оперирана в операционната на втора клиника по ортопедия и травматология на УМБАЛСМ ***.

На *** година била изписана от УМБАЛСМ ***, като ѝ били дадени препоръки за хранително-двигателен режим и домашно лечение, да не натоварва и стъпва на увредения крайник за срок от 75 (седемдесет и пет) дни.

Във връзка с претърпяното, пострадалата търпяла 13 дни болнично лечение, а целият период на временна нетрудоспособност към момента на депозиране на исковата молба е за 131 календарни дни. Соочи се, че от *** започнала активна рехабилитация в „***“, където били проведени инвазивни диагностични и терапевтични процедури, като тест на обем движения, измерване на тяло, физикална терапия, активно мускулно-скелетно упражнение и трениране на ходене и походка, която продължава и към настоящият момент. Твърди, че все още търпи болки и страдания, има нужда от медикаменти, от чужда помощ, за да може да се придвижва, къпе, облича и грижи за хигиената си.

В исковата молба са наведени твърдения, че всички тези болки, мъки и страдания са довели до тежка депресия, пълна липса на надежда и вяра, че ще оздравее и отново ще бъде здрав човек.

Твърди се, че поради силните болки ищцата не могла да спи по цели нощи, което допринесло за тежкото ѝ психическо състояние. И до момента Д. продължавала да страда и от постравматичен стресов синдром изразяващ се в безсъние, често главоболие, депресия, сънуване на кошмари, пресъздаващи моменти от произшествието и страх от движение по пътното платно. Отбелязва се, че от посочените увреждания и операции щели да останат силно загрозяващи белези по тялото на ищцата, от които тя се притеснявала и преживявала. В исковата молба е изложено, че получените травматични увреждания се отразили негативно на психиката на ищцата. Всички грижи относно нейното физическо здраве са поети от нейното семейство - майка и баща. От датата на ПТП до настоящия момент майка ѝ полагала и продължава да полага ежедневни грижи, като я преоблича, дава лекарства и извършва цялостното обслужване според нуждите на ищцата. Това карало пострадалата да изпитва силен срам и безпомощност, както и да се чувства в тежест на семейството си. Посочва се, че и към настоящия момент ищцата е с поставени заключващи плаки и винтове в областта на ляво коляно. Направени са твърдения, че след пълно зарастване на костите, в зависимост от функционалното състояние на Д. ще се наложи и провеждане на оперативна намеса за екстракция на поставените заключващи плаки и винтове в областта на ляво коляно, което от своя страна ще доведе до нови болки и страдания, затруднения, болнично лечение и страх от медицинската интервенция и възстановителен период. Допълва се, че ще бъдат необходими и бъдещи интервенции, години наред рехабилитация и физиотерапия, работа с психолог

за постигането на нормален начин на живот, който е имала ищцата преди ПТП.

В исковата молба се твърди, че виновният за процесното ПТП водач попада в кръга на лицата, чиято отговорност за причинени вследствие на ПТП вреди, се покрива от застраховката „Гражданска отговорност“, тъй като по отношение на лек автомобил марка “Рено”, модел “Меган”, с рег. № ***, рама № *** към датата на събитието е било налице валидно застрахователно правоотношение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите с "ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТРАХОВАНЕ" АД, ЕИК 030269049, като застраховател, предоставящо покритието по чл. 493 от КЗ за периода от 16.09.2022 г. до 15.09.2023 г.

С оглед изложеното ищцата моли съдът да постанови решение, с което да осъди ответното застрахователно дружество да ѝ заплати исковите суми така, както са предявени.

В срока по чл.367, ал.1 от ГПК ответникът, чрез юрисконсулт Р. е подал писмен отговор, с който оспорва предявените икове по основание и размер. Сочи, че претенцията на ищцата е допустима, но неоснователна. Излага, че не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка ГО на автомобилистите, сключено между него и собственика на процесното МПС.

Ответникът оспорва обаче твърдения в исковата молба механизъм на процесното ПТП, като твърди че същият не е установен с представените към исковата молба доказателства. Поддържа още, че исковата претенция е прекомерна и завишена.

С отговора на исковата молба се сочи, че от представените по делото медицински документи не се установяват категорично всички твърдения от ищцата травматични увреждания.

Ответникът е направил и възражение за съпричиняване на вредата от страна на ищцата, тъй като тя е знаела, че водача на МПС не притежава СУМПС и че е употребила алкохол 1,23 промила в кръвта, установено по надлежния ред с химическа експертиза и признато от ищцата. Също така ищцата била без поставен обезопасителен колан, което също е допринесло за вида и характера на настъпилия вредоносен за нея резултат.

Претендират се направените по делото разноски, в общ размер на 700,00 лева (200 лева – за СМЕ, 200 лева – за САТЕ и 300 лева – за юрисконсултско възнаграждение), съгласно представен списък по чл.80 от ГПК.

Третото лице – помагач, на страната на ответника – Д. Л., чрез

процесуалния си представител адвокат З. оспорва иска по основание и размер. Не претендира разноси.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и ги обсъди във връзка с доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното :

Безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване се явяват следните твърдени с исковата молба обстоятелства: по отношение на лек автомобил марка “Рено”, модел “Меган”, с рег. № ***, рама № *** към датата на събитието е било налице валидно застрахователно правоотношение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите с "ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТРАХОВАНЕ" АД, ЕИК 030269049, като застраховател, предоставящо покритието по чл. 493 от КЗ за периода от 16.09.2022 г. до 15.09.2023 година; настъпило застрахователно събитие, описано в исковата молба – ПТП по време, място и обстановка.

Спорно между страните и подлежащо на изясняване и доказване са фактите и обстоятелствата относно: вината на водачът на лекия автомобил, наличие на евентуално съпричиняване от страна на пострадалата или настъпване на случайно събитие, механизма на настъпването на ПТП и причинно-следствената връзка със уврежданията за ищцата, описани в исковата молба и оспорени в отговора, приложените и описани епикризи по делото.

От заключението по назначената СМЕ, изготвена след запознаване с медицинската документация, представена по делото, се установява, че в резултат на пътнотранспортното произшествие пострадалата ищца е получила описаните в исковата молба травматични увреждания – вътреставно счупване на лявата голямопищялна кост в горния ѝ край; мекотъканно увреждане изразяващо се в разкъсноконтузна рана на меките черепни обвивки в челната област; счупване на голямопищялната кост, причинило на пострадалата ТРАЙНО ЗАТРУДНЕНИЕ НА ДВИЖЕНИЕТО НА ЛЕВИЯ ДОЛЕН КРАЙНИК за срок от около 4-5 месеца. Разкъсноконтузната рана е причинила на пострадалата ВРЕМЕННО РАЗСТРОЙСТВО НА ЗДРАВЕТО НЕОПАСНО ЗА ЖИВОТА. Увреждането е заздравяло за срок от около 20 дни. Ищцата е била оперирана двукратно.

По повод фрактурата на голямопищялната кост е била поставена метална стабилизация, като премахването или оставането на метала е избор на пациента и лекуващия лекар. Мекотъканното увреждане на главата отзвучавало за срок от около 20 дни. Вследствие на получените увреждания са налице видими последици с постоянен характер - ръбците в областта на заздравялата рана на главата и постоперативния ръбец в областта на коляното. Към момента обема движения в лявата коленна става е възстановен, като единствените последици които ще се наблюдават до живот е болка при физическо натоварване на крайника и промяна във времето. Констатираните ръбци ще останат доживот, като с годините леко ще избледнеят.

Походката и обема на движения в засегнатата става са описани в проведения преглед на ***, като към момента не е необходимо помощно средство, за да се осъществи придвижването на пострадалата. В резултат на проведените лечебни процедури имало подобряване на състоянието на засегнатия крайник, което е с траен характер.

Приложените фактури и касови бонове са от болница „****“ и били издадени на пострадалата по повод лечение на травматичните увреждания, които са ѝ причинени при пътно - транспортното произшествие, като тези разходи са били необходими.

Експертът заключава, че ако пострадалата е била с поставен обезопасителен колан, не би получила мекотъканното увреждане в областта на челото, поради което счита, че към момента на реализиране на ПТП същата не е била с предпазен колан.

Съгласно приложената от досъдебното производство химическа експертиза по настоящото дело, към момента на причиняване на ПТП, водачът на процесния лек автомобил Д. К. Л., ЕГН ***** го е управлявала под въздействие на алкохол в кръвта от 1,23 промила.

Според заключението на САТЕ, на *** около 23.45 часа, в *** лек автомобил „Рено Меган“, с рег. № *** се е движил по ул. „****“ в посока от ул. „****“ към ж.п. спирка „****“. Скоростта му в района е била от около 54 км/ч. При достигането в района на кръстовището на ул. „****“ с ул. „****“, водачът на автомобила, при преодоляване на десен завой загубил управление, отклонил се в дясно, преминал през тротоара и се ударил челно, централно в намиращо се крайпътно дърво.

При така определените механизъм и динамика на инцидента, причини за настъпване на произшествието са субективните действия и бездействия на водача на лек автомобил „Рено“ с органите за управление на автомобила, довели да напускането на платното за движение и удар в крайпътното дърво.

От показанията на свидетеля Д.Е. (майка на ищцата) се изяснява, че дъщеря ѝ Й. и Д. били дългогодишни приятелки и съученички. На 24 срещу *** година около полунощ Й. ѝ позвънила по телефона, за да я уведоми, че с Д. са катастрофирали. Съпругът на свидетелката тръгнал към мястото на катастрофата, а св.Е. се отправила към болницата. Заварила дъщеря си плачейки, цялата в кръв, с разцепена глава и обездвижен крак. След около тричасови прегледи, лекарите установили, че кракът ѝ е много зле, поради което я закарали в „***“, където била хоспитализирана около 11 дни. Оперирали крака и ѝ зашили главата. В домашни условия била около шест месеца, като възстановителния период бил продължителен, болезнен, бавен и сложен. Ищцата не можела да стъпва на крака си, нито да се самообслужва. Преди инцидента работела като фармацевт, като си взела болничен беше през този период. Изпитвала ужасни болки, била на инжекции, като в продължение на около три месеца идвала медицинска сестра, за да ѝ ги поставя. За пострадалата се грижели предимно нейните майка, баща и баба. Всеки ден я водели на рехабилитация. През шестмесечния възстановителен период не могла да спи пълноценно, била депресирана, асоциална, уплашена. Белегът на челото ѝ не зараснал, преди инцидента тя била жизнен и млад човек, след това нещо се пречупило в нея.

Свидетелят Б.Б. установява, че познавал Й. от около пет години, като тя е близка с неговата приятелка. След инцидента, майката на Й. ѝ се обадила, за да ѝ съобщи за катастрофата, след което те незабавно отишли до „***“, за да я видят. Споделя, че възстановителният процес протекъл дълго и болезнено за ищцата, която загубила социалните си контакти, не излизала от къщи, преди инцидента била екстровеертен и контактен човек. Излага, че около два месеца въобще не излизала от къщи, след което само с помощни средства, като цялостното ѝ възстановяване продължило около шест - седем месеца. Към момента отново работела. Счита, че психическите ѝ травми останали, като с приятелката му започнали да я търсят и тя постепенно откликвала на поканите им да излизат заедно.

Свидетелят К.К. (баща на водача на катастрофиралия автомобил Д.) установява, че във фаталната вечер дъщеря му го помолила да им даде колата, за да излязат с Й. да се повозят. Последната я чакала на входната врата на апартамента им, като свидетелят ги предупредил изрично Й. да кара, тъй като Д. нямала шофьорска книжка, а Й. притежавала СУМПС от 18 годишна възраст и той й се доверявал. Категоричен е, че Й. знаела, че дъщеря му не притежава шофьорска книжка. По-късно дъщеря му се обадила, че катастрофирали. Свидетелят изразява съжаление за случилото се и затова, че се е предал на Й..

При така установената фактическа обстановка съдът възприе следните правни изводи :

Съгласно разпоредбата на чл.432, ал.1 от КЗ увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ при спазване на изискванията на чл.380, а именно – лицето, което желае да получи застрахователно обезщетение, е длъжно да отправи към застрахователя писмена застрахователна претенция, като с предявяването на претенцията следва да предостави пълни и точни данни за банковата сметка, по която да се извършат плащанията от страна на застрахователя. Когато с претенцията са представени всички доказателства по чл.106 от КЗ, застрахователят е длъжен да се произнесе в срок до 15 работни дни – чл.108, ал.1 от КЗ. При непредставяне на всички доказателства се прилага срокът по чл.496, ал.1 от КЗ – срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл.380, ал.1 от КЗ, като застрахователят следва окончателно да се произнесе, като или определи и изплати размера на обезщетението, или даде мотивиран отговор по предявените претенции, когато : а) отказва плащане, или б) основанията на претенцията не е било напълно установено, или в) размерът на вредите не е бил напълно установен.

Съгласно разпоредбата на чл.409 от КЗ застрахователят дължи законната лихва за забава върху дължимото застрахователно обезщетение

след изтичане срока по чл.405 от КЗ, освен в случаите на чл.380, ал.3 от КЗ – непредставяне на данни за банкова сметка. Срокът не може да е по-дълъг от срока по чл.108, ал.1-3 или ал.5 от КЗ, като в случаите по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, когато не са представени всички доказателства по чл.106 от КЗ, се прилага срокът по чл.496, ал.1 от КЗ – тримесечен.

В настоящия случай допустимостта на предявения иск, съгл. разпоредбата на чл.498, ал.3 от КЗ бе установена с представената от ищцата писмена застрахователна претенция по чл.380, ал.1 от КЗ до ответника от 23.01.2023 година, по която няма данни до изтичане на срока по чл.108, ал.1 от КЗ застрахователят да се е произнесъл като определи и изплати или откаже да изплати обезщетение.

По основателността на предявените искове съдът намира следното:

С разпоредбата на чл.432, ал.1 от КЗ е уредено правото на пряк иск в полза на пострадалото лице срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на прекия причинител, като отговорността на застрахователя е обусловена от и е еднаква по обем с отговорността на деликвента. За да се ангажира отговорността на застрахователя по горния ред е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка „Гражданска отговорност“, както и да са налице всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл.45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител – застрахован спрямо увреждения за обезщетяване на причинените вреди.

В настоящия случай съдът счита за безспорно установено от събраните гласни и писмени доказателства, че причината за настъпването на описаното с исковата молба ПТП са били субективните действия на застрахования при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите водач на лекия автомобил „Рено Меган“, управляван от Д. Л. и че в резултат на настъпилото ПТП ищцата получила подробно описаните в СМЕ и САТЕ травматични увреждания, които се намират в пряка причинно-следствената връзка с реализираното ПТП. В тази насока съдът кредитира заключенията на вещите лица, като компетентни, обективни и обосновани, поради което приема за доказано, че водачът на лекия автомобил носи вина за настъпилия

вредоносен резултат и получените травматични увреждания от ищцата, поради което предявеният иск с правно основание чл.432, ал.1 от КЗ – за заплащане на обезщетение за причинени неимуществени вреди, се явява доказан по основание, но частично по размер.

Съгласно разпоредбата на чл.52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. При определяне на обезщетението се съобразяват характера и тежестта на вредите, тяхното проявление във времето и цялостното неблагоприятното отражение на увреждащото деяние в патримониума на увреденото лице. В настоящия случай неимуществените вреди са във формата на физически болки и страдания вследствие нанесени на ищцата травматични увреждания – тежка фрактура на левия крак и дълбока разкъсно - контузна рана на главата, придружени с остра болка, отоци и ограничени движения, последвани от две оперативни намеси, подробно описани в обсъдената по-горе СМЕ. От които травмите пострадалата се възстановила за около половин година, но болките ѝ ще продължат доживот в засегнатия крайник при влошаване на времето, а белегът от травмата на главата няма да може да се заличи напълно. Налице е пряка причинно следствена връзка между телесните увреждания на ищцата и настъпилото ПТП.

Горното налага извода, че така установените неблагоприятни проявления на причинените на ищцата увреждания налагат определяне на обичайния определян в практиката на съдилищата размер на обезщетението за сходни претърпени неимуществени вреди, което следва да допринесе за репатриране на неблагоприятните последици от увреждащото събитие в нейния патримониум, а именно – обезщетение в размер на 60000,00 (шестдесет хиляди) лева.

В случая обаче, съдът счита за основателно направеното от ответника възражение по чл.51, ал.2 от ЗЗД - за наличие на съпричиняване от страна на ищцата за настъпване на вредоносния резултат и получените от нея травматични увреждания.

От събраните по делото гласни и писмени доказателства безспорно се установи, че пострадалата Й. непосредствено преди и по време на инцидента не е поставила обезопасителен колан, знаела е, че нейната дългогодишна приятелка и съученичка Д. управлява автомобила без да притежава СУМПС,

допуснала е и се е съгласила последната да шофира в нетрезво състояние, под въздействие на алкохол. Съдът счита, че установената висока за възрастта на водача концентрация на алкохол в кръвта на младата, ***годишна Д. от 1,23 промила неминуемо е била свързана с лесно разпознаваемо поведение и външни белези, особено от страна на нейната добра и дългогодишна приятелка и съученичка – пострадалата Й.. Горното мотивира съда да приеме, че ищцата е допринесла за настъпване на вредоносния резултат, при условията на съпричиняване, в степен 50 % от нейна страна.

Когато намалява обезщетението, тъй като е приел, че увредения е допринесъл за настъпването на вредите от деликта, съдът следва да редуцира преценения от него справедлив размер на компенсацията за неимуществени и имуществени вреди, а не претендирания. В тази насока е и възприетото в Решение № 63 / 08.07.2019 г., постановено по т.д. № 2013/2018 година, по описа на ВКС-ТК, I - во т.о., докладчик съдия Д.П., касаещо сходен казус.

Това налага определената по справедливост от съда сума от 60000,00 лева, за репатриране на причинените неимуществени вреди на ищцата да бъде намалена, на осн.чл.51, ал.2 от ЗЗД, като с оглед приетата от съда степен на съпричиняване от нейна страна – 50%, следва да се редуцира и уважи в размер на сумата от 30000,00 (тридесет хиляди) лева.

Ето защо предявения иск за присъждане на причинените в резултат на ПТП неимуществени вреди следва да се отхвърли, като неоснователен за разликата над 30000,00 лева, до пълния му предявен размер от 80000,00 (осемдесет хиляди) лева.

Причинените имуществени вреди на ищцата се явяват безспорно доказани по основание и размер, видно от представените медицински и разходни документи, които са сторени във връзка с нейното лечение и възстановяване, поради което съдът следва да ги уважи в претендирания пълен размер от 7064,00 лева. В тази насока се явява неоснователно възражението на процесуалния представител на ответника, че през време на болничния престой пострадалата била настанена в индивидуална стая, което представлявало прекомерен разход, над обичайния за целите на медицинското ѝ обслужване. Според изразеното от вещото лице по СМЕ в о.с.з., това решение зависело от нейните предпочитания и нужди, като не се покривало от здравната каса. В тази насока съдът приема, че с оглед на вида, характера и

интензитета на получените физически увреждания от пострадалото лице и преживения травматичен стрес от инцидента, както и предвид възрастта му – млада жена, на ***години, настаняването ѝ в индивидуална болнична стая в най-масовото и посещавано от широк кръг пациенти здравно заведение „***“, което ноторно предлага средни и общодостъпни цени на здравно-медицински услуги, в сравнение с други известни частни клиники в столицата, не представлява луксозен разход, по – висок и неприемлив от необходимия, а напротив – явява се оправдан и адекватен за конкретната ситуация.

С оглед на обоснованата по-горе от съда редукция по чл.51, ал.2 от ЗЗД и предвид приетото съпричиняване на вредоносния резултат от ищцата в съотношение 50%, предявеният иск за присъждане на причинените в резултат на ПТП имуществени вреди следва да се отхвърли, като неоснователен за разликата над 3532,00 (три хиляди петстотин тридесет и два) лева, до пълния му предявен размер от 7064,00 (седем хиляди шестдесет и четири) лева.

Върху сумите от 30000,00 лева (неимуществени вреди) и 3532,00 лева (имуществени вреди) съдът, на осн. чл.409 от КЗ следва да присъди и законната лихва за забава върху дължимото застрахователно обезщетение за двете присъдени суми, считано от датата на изтичане на тримесечния срок от предявяване на поканата до застрахователя – 24.04.2023 година, до окончателното им заплащане, като отхвърли акцесорната претенция за лихви частично – за периода от 23.01.2023 година до 23.04.2023 година, вкл.

По отношение на държавните такси и разноски :

Тъй като с определение на съда, на осн. чл.83, ал.2 от ГПК ищецът е бил освободен от заплащане на такси и разноски по настоящото производство, то с оглед изхода на делото и на осн. чл.78, ал.6 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на съда дължимата **държавна такса** върху уважените размери на двата иска – общата сума от **1341,28 (хиляда триста четиридесет и един лева и двадесет и осем стотинки)** лева (1200 лева по иска за неимуществени вреди и 141,28 лева по иска за имуществени вреди), както и изплатените разноски от бюджета на съда в размер на **154 (сто петдесет и четири) лева – бюджетни възнаграждения на вещи лица** (от

общо определени 400 лева от бюджета на съда).

В хода на производството по делото ищецът не е направил съдебно-деловодни разноски и такива не следва да му се присъждат.

Тъй като видно от представения договор за правна помощ, сключен между ищеца и адвокат Н. Н. Д., същият е за оказване, на осн. чл.38, ал.1, т.2 от ЗА на безплатна адвокатска помощ за процесуално представителство по делото, то на осн. чл.38, ал.2 от ЗА съдът следва да определи размер на адвокатското възнаграждение съобразно правилата на чл.36, ал.2 от ЗА и чл.7, ал.2, т.2 и т.4, вр.чл.2, ал.5 от Наредба № 1/09.07.2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения, както следва: в размер на 3050.00 лева /минималният пълен размер по чл.7, ал.2, т.4 при интерес от 30 000 лева е 2650 лв. + 400 лв. = 3050 лева/ и 653,20 лева /минималният пълен размер по чл.7, ал.2, т.2 при интерес от 3532,00 лева е 400 лв. + 253,20 лв. = 653,20 лева/, или **общо дължима сума в размер на 3703,20 лева, без ДДС**. Върху горната сума следва да се начисли и присъди ДДС, доколкото е удостоверено, че адвокатът е регистриран по ЗДДС, като общо дължимата сума възлиза на **4444,00 (четири хиляди четиристотин четиридесет и четири) лева, с ДДС**, която ответника следва да бъде осъден да заплати на пълномощника, осъществил безплатното процесуално представителство, съобразно уважената част от двата обективно, кумулативно съединени искове. Определянето на горния размер на адвокатското възнаграждение бе съобразен със средната фактическата и правна сложност на делото, броя на проведените заседания /две/ и извършените процесуални действия /разпит на трима свидетели и изслушани две експертизи/.

Тъй като ответникът е представляван по делото от юрисконсулт, на осн. чл.78, ал.8, вр.ал.3 от ГПК, вр.чл.37, ал.1 от ЗПП, вр. чл.26а, вр.чл.25, ал.2, вр.ал.1 от Наредба за заплащане на правната помощ и съобразно представения списък за сторени разноски по чл.80 ГПК, юрисконсултът има право на възнаграждение по двете обективно кумулативно съединени искиви претенции в общ размер на 1080 лева (360 лв. + 180 лв. + 360 лв. + 180 лв. = 1080 лева). В конкретния казус обаче юрисконсулт Р. е поискал да му бъде заплатено възнаграждение в общ размер на сумата от 300 лева, съдът следва да се съобрази с него. Освен това, съгласно представения списък по чл.80 ГПК, ответникът е сторил и разноски в общ размер на 400 лева (2 x 200 лева

за СМЕ и САТЕ), като с оглед изхода на правния спор, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника **общата сума от 430,00 (четиристотин и тридесет) лева** (184 лева за юрисконсултско възнаграждение и 246 лева за експертизи), съразмерно с отхвърлената част от исковете.

Воден от горното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСЪЖДА на осн. чл.432, ал.1 и чл.409 от КЗ „ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, ЕИК 030269049, гр.София, бул.,Княз Александър Дондуков“ № 68 да заплати на Й. К. Д., ЕГН *****, *** сумите от: **30000,00 (тридесет хиляди) лева** - за причинени й неимуществени вреди – болки и страдания, както и в размер на **3532,00 (три хиляди петстотин тридесет и два) лева**, за причинени й имуществени вреди – разходи за лечение, причинени и настъпили вследствие на ПТП, **при наличие на съпричиняване**, осъществило се на ***дина в ***, на ул.,***“, на кръстовището с „***“, където поради движение с несъобразена скорост, лек автомобил марка „Рено“, модел „Меган“ с рег. № ***, застрахован при ответника по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, предоставящо покритие по чл. 493 от КЗ за периода от 16.09.2022 г. до 15.09.2023 г., управляван от Д. К. Л., ЕГН *****, самокатастрофирал, излизайки от пътното платно и реализирал ПТП в крайпътно дърво, ведно със законната лихва върху сумите по двете главници, считано от датата на изтичане на тримесечния срок от предявяване на поканата до застрахователя - 24.04.2023 година, до окончателното им заплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за неимуществени вреди **В ЧАСТТА МУ** за разликата до пълния предявен размер от 80000,00 (осемдесет хиляди) лева и предявения иск за имуществени вреди **В ЧАСТТА МУ** за разликата до пълния предявен размер от 7064,00 (седем хиляди шестдесет и четири) лева, както и в частта за претендираните лихви върху главниците за имуществени и неимуществени вреди за периода от 23.01.2023 година до 23.04.2023 година, вкл.

ОСЪЖДА на осн. чл.78, ал.6 от ГПК „ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, ЕИК 030269049 да заплати по сметка на Пернишки окръжен съд сумата от **1341,28 (хиляда триста четиридесет и един лева и**

двадесет и осем стотинки) лева, съставляваща дължима за производството по делото държавна такса и сумата от **154,00 (сто петдесет и четири) лева** - изплатени разноси от бюджета на съда, съразмерно с уважените размери на двата иска.

ОСЪЖДА на осн. чл.38, ал.2 от ЗА Застрахователно дружество „ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, ЕИК 030269049 да заплати на адвокат Н. Н. Д. сумата от **4444,00 (четири хиляди четиристотин четиридесет и четири) лева, с ДДС**, съставляваща определено от съда по реда на чл.38, ал.2 от ЗА адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство по делото.

ОСЪЖДА на осн. чл.78, ал.3 от ГПК Й. К. Д., ЕГН ***** да заплати на „ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, ЕИК 030269049 сумата от **430,00 (четиристотин и тридесет) лева**, съразмерно с отхвърлената част от исквете.

Решението е постановено с участието на трето лице – помагач на страната на ответника по делото – Д. К. Л., ЕГН *****, ***.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____